

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v dedičskej veci po poručiťovi **L. V.**, narodenému X., zomrelému X., naposledy bývajúcim v P., vedenej Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 26 D 2808/2005, o **dovolanií dedičky V. Š.**, bývajúcej v B., zastúpenej v dovolacom konaní JUDr. Š. D., advokátom Advokátskej kancelárie D., so sídlom v B., proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo 17. augusta 2009, sp.zn. 8 CoD 1/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Dedičovi Š. V. náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov (súd prvého stupňa) uznesením z 25. októbra 2007 č.k. 26 D 2808/2005-83 (v poradí prvým) určil všeobecnú cenu majetku po poručiťovi sumou 432 765,10,-- Sk, výšku dlhov sumou 17 539,50,-- Sk a čistú hodnotu dedičstva sumou 415 225,60,-- Sk. Potvrdil majetok poručiťa pozostávajúci z nehnuteľností, kat. územie N., zapísané na LV č. X., KN X. - orná pôda o výmere X. m², KN X. - orná pôda o výmere X., KN X. - orná pôda o výmere X. m², KN X. - orná pôda o výmere X. m², KN X. - orná pôda o výmere X. m², KN X. - orná pôda o výmere X. m², KN X. - orná pôda o výmere X. m², KN X. - orná pôda o výmere X. m², KN X. - ttp. X. m², KN X. - ttp. X. m² pod B3 v X., podiel poručiťa činí X. m² V. Š., bývajúcej v B. s povinnosťou vyplatiť ustupujúcemu spoludedičovi jeho zákonný dedičsky podiel v prípade obdržania dividend ako aj v prípade odpredaja, a to z dohodnutej kúpnej ceny, pričom záväzok sa viaže aj na ich právnych zástupcov. Majetok pozostávajúci z hnutel'ností - vkladná knižka vedená v T., H. č. X. zo zostatkom 200 052,90 Sk, S.knižka s X-mesačnou výpovednou lehotou č. X.,

vedená v S., ústredie, S. zo zostatkom 70 412,20,-- Sk V. Š., bývajúcej v B. a Š. V., bývajúcemu v P., X. - rovnakým dielom každému v podiele X.. Odmenu notárky JUDr. I. A. ako súdnej komisárky v tejto dedičskej veci stanovil podľa vyhlášky 31/93 v znení zmien: odmena notárky JUDr. I. A., poverenej v tejto veci v sume 5 350,-- Sk a náhrada hotových výdavkov vo výške 2 220,-- Sk spolu s 19 % DPH 9 008,-- Sk. Š. V. uhradil sumu 4 504,-- Sk do pokladne notárskeho úradu. V. Š. je povinná uhradiť sumu 4 504,-- Sk v lehote do 5 dní od obdržania dedičského uznesenia a to zložením na účet č. X. vedený v Č.. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že v danej veci nedošlo medzi dedičmi k uzavretiu dedičskej dohody, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku uznesenia.

Krajský súd v Prešove na odvolanie dedičky V. Š., uznesením z 20. augusta 2008 sp. zn. 8 CoD 1/2008 (v poradí prvým), zrušil uznesenie súdu prvého stupňa z dôvodu nepreskúmateľnosti a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súdu uložil povinnosť vysporiadať sa so všetkými okolnosťami v danej veci a so všetkými námietkami vznesenými zo strán účastníkov konania a závery odôvodniť tak, aby štruktúra odôvodnenia rozhodnutia zodpovedala ustanoveniu § 157 ods. 2 O.s.p.

Okresný súd Prešov uznesením z 23. januára 2009 č.k. 26 D 2808/2005-110 (v poradí druhým) určil všeobecnú cenu majetku po poručiťovi sumou 14 365,17 eur, výšku dlhov sumou 582,20 eur a čistú hodnotu dedičstva sumou 13 782,97 eur. Potvrdil majetok poručiťľa pozostávajúci z nehnuteľností kat. územie N., zapísané LV č. X., KN X. - orná pôda o výmere X. m², KN X. - orná pôda o výmere X. m², KN X. - orná pôda o výmere X. m², KN X. - orná pôda o výmere X. m², KN X. - orná pôda o výmere X. m², KN X. - orná pôda o výmere X. m², KN X. - orná pôda o výmere X. m², KN X. - orná pôda o výmere X. m², KN X. - ttp. X. m², KN X. - ttp. X. m² pod B3 v X., podiel poručiťľa činí X. m², hnutelností vkladná knižka vedená v T., H. č. X. zo zostatkom 6 640,54 eur, S.knižka s X-mesačnou výpovednou lehotou č. X., vedená v S., ústredie, S. zo zostatkom 2 337,26 eur, televízor, krížik, náramkové hodinky nachádzajúce sa v Domove dôchodcov a ostatné hnutelné veci podľa zoznamu - bez hodnoty (podľa vyhlásenia prítomného dediča) V. Š., bývajúcej v B. a Š. V., bývajúcemu v P. rovným dielom každému v podiele X. Odmenu notárky JUDr. I. A. ako súdnej komisárky v tejto dedičskej veci stanovil podľa vyhlášky 31/93 v znení zmien: odmena notárky JUDr. I. A., poverenej v tejto veci v sume 177,50 eur a náhrada hotových výdavkov vo výške 77 eur spolu s 19 % DPH 302,86 eur. Š. V. uhradil sumu 151,43 eur do pokladne notárskeho úradu. Pani

V. Š. je povinná uhradiť sumu 151,43 eur v lehote do 5 dní od obdržania dedičského uznesenia a to zložením na účet č. X. vedený v Č.. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nakoľko na pojednávaní 12. januára 2009 nedošlo k uzavretiu dedičskej dohody, majetok poručiteľa bol potvrdený zákonným dedičom, tak ako je to uvedené vo výroku uznesenia.

Krajský súd v Prešove na odvolanie dedičky V. Š., uznesením z 17. augusta 2009 sp.zn. 8 CoD 1/2009 (v poradí druhým) potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne s poukazom na ustanovenie § 219 O.s.p. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. K námietke odvolateľky, že neuvedenie zostatkovej hodnoty hnuteľných vecí v napadnutom uznesení je chybou, pretože pri ich predaji, či vzdaní sa v prospech spoludediča nebude zrejmé, za akú hodnotu tento právny úkon je potrebné zrealizovať, odvolací súd poukázal na to, že stanovenie ich hodnoty bude mať význam práve pri tomto právnom úkone, nie pri potvrdení majetku poručiteľa rovnakým dielom. K ďalším námietkam odvolateľky uviedol, že súd prvého stupňa sa s nimi náležite vysporiadal. Poukázal na ustanovenie § 175y ods. 1 O.s.p., podľa ktorého nezaradenie majetku do súpisu aktív a pasív v dôsledku postupu podľa § 175k ods. 3 nebráni účastníkom konania domáhať sa svojho práva žalobou mimo konania o dedičstve. Námietka, že výška pohrebných trov je premrštená a ťažko zdôvodniteľná zostala bez bližšieho vysvetlenia. Konštatoval, že len samotné tvrdenie odvolateľky, že poručiteľ dal synovi Š. za svojho života čiastku 50 000,-- Sk na úhradu nákladov svojho pohrebu, bez ďalších relevantných dôkazov tento záver odvolateľky neodôvodňuje. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu podala dedička V. Š. dovolanie a žiadala napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a súdu prvého stupňa zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietala, že došlo k jej odňatiu možnosti konať pred odvolacím súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. tým, že odvolací súd ju nepredvolal na pojednávanie. Mala za to, že k odňatiu možnosti konať pred súdom došlo aj tým, že k veci bola vypočutá iba raz a to na základe dožiadania pred Okresným súdom Bratislava V, kde sa k dohode o vysporiadaní dedičstva vyjadrila nesúhlasne, rovnako svoj nesúhlas s prejednaním dedičstva vyjadrila aj v druhom odvolaní proti uzneseniu súdu prvého stupňa, ktoré však odvolací súd potvrdil. Z obsahu dovolania ďalej vyplýva, že dovolateľka namietala, že súdy nedostatočne zistili skutkový stav tým, že sa nezaoberali jej tvrdeniami ohľadne kúpnej zmluvy týkajúcej sa rodinného domu, ktorý by mal patriť do dedičstva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1, 3 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním.

Pri skúmaní prípustnosti dovolania vychádzal dovolací súd z toho, že dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.), alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností § 109 ods. 1 písm. c/ na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.), alebo ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), alebo ak ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dovolanie dedičky v danom prípade smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky niektorého z vyššie uvedených uznesení, proti ktorým je dovolanie prípustné. Jej dovolanie preto nie je v zmysle § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné. Prípustnosť tohto opravného prostriedku by prichádzala do úvahy len v prípade výskytu niektorej z väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého

účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Treba zdôrazniť, že § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Právne relevantné ale nie je tvrdenie dovolateľky, že k vade takejto povahy došlo, ale iba zistenie, že konanie je ňou skutočne zat'azené.

Dovolaateľka netvrdila, že by konanie bolo postihnuté vadou konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. a vada tejto povahy ani nevyšla v dovolacom konaní najavo.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mali dopustiť súdy oboch nižších stupňov, sa dovolací súd osobitne zaoberal otázkou, či postupom odvolacieho súdu nebola dovolateľke odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O takýto prípad v prejednávanej veci nejde.

V konaní o dedičstve súd poveruje notára, aby ako súdny komisár vykonal všetky úkony potrebné pre postup v konaní o dedičstve (vrátane vypočutia účastníkov, obstarania podkladov pre rozhodnutie, získania potrebných informácií, vykonania dokazovania), prejednal dedičstvo a v prípadoch, keď sú splnené podmienky uvedené v § 175zca, vydal osvedčenie o dedičstve (viď § 38 ods. 1 O.s.p.). Úkony notára podľa § 38 ods. 1 O.s.p. sa považujú za úkony súdu (§ 38 ods. 3 O.s.p.), preto aj účasť dedičov na vykonávaní týchto úkonov súdneho komisára sa považuje za ich účasť na vykonávaní úkonov súdu. Účasť dediča na "pojednávani" pred súdnym komisárom (resp. na iných úkonoch, napr. spisovaní zápisnice o predbežnom vyšetrení, vykonávaní dokazovania, pri zisťovaní majetku a dlhov poručiteľa, pri vykonávaní súpisu aktív a pasív, určení všeobecnej ceny majetku, výšky dlhov a čistej hodnoty dedičstva, pri vydávaní osvedčenia o dedičstve) treba považovať za účasť účastníka konania o dedičstve na súdnom pojednávaní. Tak isto úkon dediča urobený voči súdnemu komisárovi treba považovať za úkon urobený voči súdu prejednávajúcemu dedičstvo. Z toho vyplýva, že realizácia procesných práv dediča pri úkonoch vykonávaných pri prejednaní dedičstva povereným súdnym komisárom je zároveň realizáciou procesných práv účastníka občianskeho súdneho konania (konania o dedičstve). Ak z nejakého dôvodu nie je možné vykonať určité úkony súdom (súdnym komisárom) na to príslušným, je možné ich vykonanie zabezpečiť prostredníctvom inštitútu dožiadania.

Podľa § 39 ods. 1 O.s.p. úkony, ktoré by príslušný súd alebo rozhodcovský súd mohol urobiť len s ťažkosťami alebo so zvýšenými, neúčelnými trovami alebo ktoré v jeho obvode nemožno urobiť, urobí na dožiadanie iný súd.

Dožiadanie je forma procesnej spolupráce medzi súdmi, zmyslom ktorej je efektívnejšie a hospodárnejšie prejednanie a rozhodnutie veci. Z obsahu spisu je zrejmé, že z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu dovolateľky, pre ktorý sa nemohla zúčastniť pojednávania pred JUDr. I. A., súdnou komisárkou so sídlom v P., bola vypočutá vo veci prostredníctvom Okresného súdu Bratislava V. Zo zápisnice spísanej pred dožiadaným Okresným súdom Bratislava V dňa 17. augusta 2007 vyplýva, že dedičke V. Š. bola daná možnosť, aby sa vyjadrila k zápisnici z 22. júna 2007 spísanej na Notárskom úrade JUDr. I. A., k navrhovanej dedičskej dohode, k okolnostiam, za ktorých poručiteľ previedol domovú nehnuteľnosť, ktorá by mala byť podľa jej tvrdenia predmetom dedičstva pred svojou smrťou na dediča Š. V. a k pohrebným trovám. Na základe tohto dožiadania následne na pojednávaní pred notárom sa v zápisnici z 2. októbra 2007 konštatovalo, že k dohode dedičov

nedošlo, preto notár pripravil návrh uznesenia súdu (§ 175zd ods. 1 O.s.p.) a súd vydal uznesenie, ktorým potvrdil dedičstvo obom zákonným dedičom. Po zrušení uznesenia odvolacím súdom a vrátení veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie bolo vytýčené pojednávanie vo veci prejednávania dedičstva po nebohom L. V. v Notárskom úrade JUDr. I. A. na deň 12. januára 2009 o 9.00 hod. Dovolateľke bolo riadne a včas doručené predvolanie na pojednávanie, ktoré prevzala dňa 3. decembra 2008, na pojednávanie sa nedostavila, svoju neúčast' ospravedlnila a súčasne na konanie splnomocnila svojho brata Š. V.. Prítomný zákonný dedič po oboznámení sa s obsahom plnej moci, ako aj podmienkami v nej uvedenými, prehlásil, že plnomocenstvo neprijíma. Na pojednávaní konanom dňa 12. januára 2009 nedošlo k uzavretiu dedičskej dohody a majetok poručiteľa bol potvrdený zákonným dedičom rovnakým podielom. Okresný súd Prešov uznesením z 23. januára 2009 č.k. 26 D 2808/2005, D not 392/2005 vo veci rozhodol a určil v čase smrti poručiteľa všeobecnú hodnotu majetku, výšku dlhov dedičstva, čistú hodnotu dedičstva a potvrdil majetok poručiteľa zákonným dedičom rovnakým podielom.

Vychádzajúc z uvedeného možno konštatovať, že postup súdu prvého stupňa nemal za následok odňatie možnosti dovolateľky konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Nedošlo k znemožneniu realizácie jej procesných práv, priznaných jej v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Dovolateľka teda neopodstatnene namietala, že okresný súd jej v konaní odňal možnosť pred súdom konať.

Dovolateľka ďalej tvrdila, že možnosť konať pred súdom jej odňal aj Krajský súd v Prešove tým, že rozhodol o jej odvolaní bez jej účasti.

Podľa § 214 ods. 1 O.s.p. (v znení účinnom od 15. októbra 2008), na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie ak a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia odvolacieho pojednávania, c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

Podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v tomto znení, v ostatných prípadoch môže odvolací súd rozhodnúť aj bez nariadenia odvolacieho pojednávania.

Princíp verejnosti konania, ktorý patrí k ústavným procesným zárukám práva na súdnu ochranu, s ktorým úzko súvisí princíp ústnosti a bezprostrednosti a právo vyjadriť sa k všetkým vykonávaným dôkazom, nie je absolútny. To znamená, že umožňuje, aby zákon stanovil z neho výnimky (pozri napr. II. ÚS 58/97).

Zo spisu vyplýva, že v prejednávanej veci odvolací súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.). V predmetnej veci je zrejmé, že odvolací súd sa stotožnil s dôvodmi uznesenia súdu prvého stupňa, teda mal za to, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a o veci aj správne rozhodol, súd prvého stupňa rozhodol v predmetnej veci na pojednávaní a nejde tu ani o verejný záujem, keďže nejde o veci týkajúce sa v rôznych súvislostiach väčšieho okruhu osôb, napr. spory týkajúce sa územného celku sídliska a pod. Dohovor o ľudských právach a základných slobodách nevyžaduje a ani z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nemožno vysledovať, že by sa malo na všetkých súdnych inštanciách pojednávanie vykonávať verejne. Ak teda rozhodoval súd prvého stupňa na pojednávaní odvolací súd v zásade nemusí nariadiť pojednávanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že odvolací súd postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ prejednal odvolanie proti rozhodnutiu prvostupňového súdu vo veci samej dňa 17. augusta 2009 bez nariadenia odvolacieho pojednávania. Postup odvolacieho súdu nemal za následok odňatie možnosti dedičky konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Dovolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že za postup súdu odnímajúci účastníkovi konania možnosť konať pred súdom v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, nie je možné považovať postup súdu v súlade s príslušnými procesnými ustanoveniami. Nedošlo preto k závadnému procesnému postupu súdu, ktorým by sa dedičke znemožnila realizácia jej procesných práv, priznaných jej v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany ich práv a právom chránených záujmov v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Pokiaľ dovolateľka namietala nedôsledné zisťovanie (a nesprávne právne posúdenie) skutkových okolností v súvislosti s kúpnu zmluvou, na základe ktorej poručiteľ pred svojou smrťou previedol dom na dediča 1/, dovolací súd uvádza, že opodstatnenosť týchto námietok by bolo možné posúdiť len v prípade, že by dovolanie bolo procesne prípustné (o tento prípad ale nejde). Tvrdené neúplné zistenie rozhodujúcich skutkových zistení, prípadne aj nevykonanie niektorého dôkazu môže viesť k jeho nesprávnym skutkovým záverom, a teda

v konečnom dôsledku aj k nesprávnemu rozhodnutiu, nie však k vade konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. S otázkou vykonania dôkazov súvisí problematika ich hodnotenia – pokiaľ dovolateľka namietala aj nesprávne hodnotenie dôkazov, treba uviesť, že v prípade nesprávneho hodnotenia dôkazov, dovolací súd sa hodnotením dôkazov nezaoberal, nejde o dôvod, ktorý by zakladal prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. Rovnako nemožno vidieť dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. v právnych záveroch, ku ktorým dospel odvolací súd v napadnutom uznesení, lebo právne posúdenie veci súdom je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nezakladá dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

Z obsahu dovolania ďalej vyplýva, že dovolateľka namietala porušenie jej práva na spravodlivý proces, ku ktorému došlo tým, že súdy nevzali do úvahy jej nesúhlas s prejednaním dedičstva.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

Z uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolateľka neopodstatnene namietala, že v konaní jej postupom súdu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Keďže v danom prípade nie je dovolanie dedičky podľa § 239 O.s.p. prípustné a nevyšla najavo procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol jej dovolanie ako procesne neprípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.), pričom sa nezaoberal napadnutím rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní procesne úspešnému dedičovi Š. V. vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti dedičke V. Š., ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd napriek tomu úspešnému účastníkovi nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 4. marca 2010

JUDr. Vladimír M a g u r a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Adriána Borovská